

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 21

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Barlavägen 99 den 16 Nov. 1937.

37

Litet nattlektyr.

Min älskade!

O, gästlighetens gästlighet: jag är
onsam i världen, inte ens en pojke
kan stöta mig, medan jag nu
tänker på dig och det lilla kort, som
jag i dag fick från dig. Tack, tack!

Har ringt dit ideligen både till
och från. Först Ruth Brandberg, som
vill höra om dig och ditt hälsa. Hon
har mist öka insulín-mängden och
var, som hon sade, "slut". Men i dag
i Köthen skulle hon ändå ordra
Soptrikhemmetts område, sedan

Serapimertlasarettets trädgård o. s. v.

Medles syss ringde också Karl Otto B. för att höra om du inte skulle komma och hur det var med dig. Han talade om den stora succén i H-fors och sade, att han ämnade skriva till dig till den 20. May och rack väldigt lat han.

Ja han är inte den enda, som längtar och väntar på dig. Från alla håll hör jag det samma. Och när du orkar ligga och läsa tråkiga böcker om nättarna, så kanske du en annan natt kan ögna igenom ett tråkigt brev från underkastad.

Jag skall därför berättas, att jag i går kväll var ute för att träffa

människor".

Det hade kommit inbjudan från klubben "Litt Forum" att delta i en middag med bordsamtal. För min dunkla syss skull kan jag nog inte vara med i "Idun" längre, där det är ett vimmel och man måste söka sig fram till en plats bland mer eller mindre bekanta. Men här var det placering, och jag fick lofta att i stället för kavaljer få ha Hedvig Bratt på min blinda sida. Hon var mycket snäll och hjälpsam, och allt avlopp bra.

Tänkte dig, och till visavi hade jag en fru Elm Soop, moder till den sist ättlingen! Hon talade om, att hon visst, att du äger porträtt av en fru Soop.

och förmodade, att porträttet var
inköpt på auktion efter någon av
de många Loopar, som funnits i ^{Den} ^{holländska}
An vet, att jag minns en fru Soap
i Utrecht aam, och detta gav anledning
till samtals båd om henne och staden.
Smett emot mig satt författarinnan
Maria Hohnström, mycket gammal
och vithärig och korpulent, men henne
talade jag inte med. Hon tyckes mest
ha skrivit minnes teckningar.

Så talade jag mycket med en
fru Segerstråle, som beundrade dig,
dig sjukt, din människokännedom,
ditt snille, ja allt.

Här var också en fränskild fru
Posse, som varit på Bergvik 5 år, och hon
och i Lundskrona hade hon sett ditt enkla lilla rum,

Detta kanske du skall läsa andra
 natten, ifall du har orkat med
 första arket. Det var två ryktbara
 damer också. Nej, den ena var ryktbar,
 men inte damm. Det var Moa Martinsson.
 Hon varjade till höger och vänster,
 medan hon stod i dörröppningen
 och sade sin oförgräpliga mening
 om överklassens sällskapsliv.
 Så slutade hon med ett av klasskat
 • darrande utrop: "Hå fan ta . . . . ."
 Jag vill inte säga hela meningen,
 men det var hemsakt.

Den andra ryktbara dammen
 var Else Kleen-Gwen-statsrådsman
 Möller, som för kvinnorna bara ville kallas
 Gwen.

Hon kände igen mig från röst-
rättens ständer, så småningom, när
hon granskade mig lite närmare.
"Nej, du hade Ni uppstrucket här
och en nekament, men har Ni
mazrat till oigenkännlighet."

Det var en kolossal övervikt
av kvinnor - jag skall inte glömma
Anne Lindhagen, som röstade för
Ni-reformen - men klubbens ord-
frände är hovrättsrådet Petréu,
som satt och drack iskylad pennsch,
medan det talades om nykterhet i
sällskapslivet. Och så satt där
doktor Britioth, som nu är che-
fredaktör för Stockholms Tidningen,
(Reuzers organ!!) och talade så

vältaligt om enkelhet i sällskaps-
livet. Ohj kände han inte igen,
måjligen av samma skäl som Gwen.

Jag skall väl också nämna "herr"
Lennart Bernadotte, vilken liksom
Gwen var inledare av en diskussion
om Ungägesliv och Kultur. Han
har ordet i sin maket, men
verkar litet bortskämd och inställd
^{på} att vinna applåder. Han är mycket
anlitad av föreningar och tydligen
mycket hjälpsam. - - -

Jag kom att tänka på J. Bäckmann,
för där var en person, som var så
lik henne. Det sist^a, du skrev om henne,
var, att hon skulle söka bakare, sedan
har Gerda skrivit, att hon ligger här på

synkhus. Då är hon väl ledsen
för den söfura kritikern av hennes
bok. Jag var ledsen, att jag hade sänt
dig den ena recensionen (i Sv. Dagbladet),
Jag. Nyheter har inte varit mildare.
Det var kanske opraktiskt gjort
av mig, så förlåt, om jag gjorde
dig ledsen!

Tänk, att vi både lider av samma
löshet! För min del är det omöjligt
med läsning, utan det måste bli som
medel så där 6 gånger i veckan. Jag går
ständigt omkring i föredniskall. Blom
bergs bok måste vara tålamodspårande,
Elin Wägneras boken. Jag läser Eullbergs
och Hildebrands verser. Ibland läser
Inger högt Mobergs Sömnlös, men
långsamt framåt går det, så tjock bok.

Nu skall jag sluta detta, som
jag hoppas, sörmgivande brev.

Min älskade, tack för allt, vad
jag har fått av dig! Tack vare
dig, så är det många, som
blir vänlig mot mig, som frågar:
"Är det hos Fröken, som Selma L-f
brukar bo?" och då tror de, att det
kan finnas någon god egenskap
hos den, som du gästar, du största
bland svenska kvinnor, den
mest älskade.

Ja, tack för kärlek och ömsörjning,
och skicka litet arbete åt

Vin

Karlberg

Skicka Lilla till Fröken!

